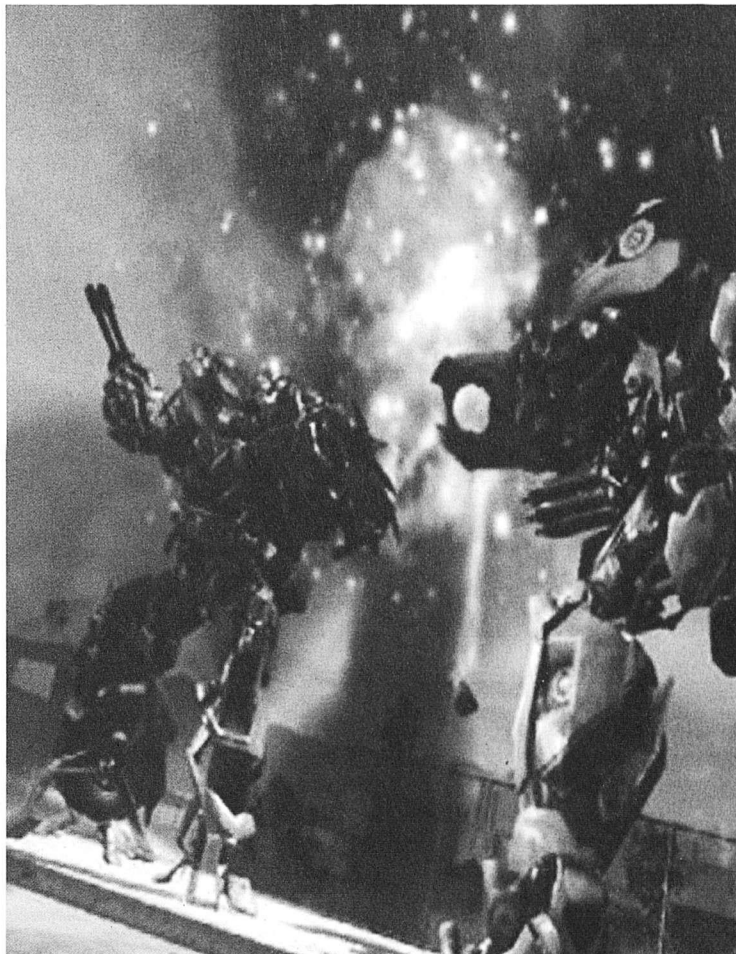

Com cada any, ha arribat de nou l'octubre, la qual cosa significa fer una mica de balanç de tot el que ens ha portat aquest ja passat (i sobretot calorós) estiu, un temps que com sempre és d'allò més apropiat per refugiar-se a la frescor de la sala fosca i gaudir un poc de les noves estrenes que ens tenen preparades a Hollywood, encara que ja estem ben acostumats que aquestes estrenes siguin, sobretot, èxits de taquilla.

Sí, èxits de taquilla des del principi, i és que, de fet, ens trobem amb poques originalitats i moltes apostes segures (econòmicament parlant) a la cartellera. Per començar, Danny Elfman va ser l'encarregat de posar nous sons i compassos a *Terminator Salvation* (iMcG, 2009), personatge que aquesta vegada no interpretava Arnold Schwarzenegger però que encara disposa de la composició original signada per Brad Fiedel als títols de crèdit, músic encarregat de donar vida de manera tan magistral a les primeres *Terminator* (*The Terminator*, James Cameron, 1984) i *Terminator 2: El Juicio Final* (*Terminator 2: Judgment Day*, James Cameron, 1991), i que després ja només ha col·laborat en les sèries de televisió i també oferint novament el tema principal a la tercera (i molt més fluixa) *Terminator 3: La Rebelión de las Máquinas* (*Terminator 3: Rise of the Machines*, Jonathan Mostow, 2003, amb música de Marco Beltrami). Tenint en compte que Elfman està embolicat ara mateix a ni més ni menys que la nova versió del clàssic *Àlícia al País de les Meravelles*, que dirigeix el seu amic Tim Burton, podem dir que la seva carrera va més que ben encaminada.

No tornarem a esmentar-les totes una vegada més, però sembla que aquest fenomen de (almenys) taquilla no s'atura: parlem, és clar, no d'una quarta, sinó d'una sisena part, la de *Harry Potter y el Misterio del Príncipe* (*Harry Potter and the Half-Blood Prince*, David Yates, 2009), que com sempre ha comptat amb el ja llegendari tema de John Williams acompanyant aquesta vegada als compassos i notes de Nicholas Hooper, jove que sobretot ha fet feina per televisió però que també es va desenvolupar bé a l'anterior lliurament de la saga *Harry Potter y la Orden del Fénix* (*Harry Potter and the Order of Phoenix*, David Yates, 2007). I altra bona taquilla que només va per la tercera però potser arribi a la sisena veient els espectaculars resultats és *Ice Age 3: El Origen de los Dinosaurios* (*Ice Age 3: Dawn of the Dinosaurs*, Carlos Saldanha i Mike Thurmeier, 2009), que conta també amb música de John Powell (com l'anterior *Ice Age 2: El Deshielo* —*Ice Age 2: The Meltdown*, Carlos Saldanha, 2006—).

I amb això continuem: altres èxits de taquilla de l'estiu han estat la comèdia (o això diuen) *Resacón en Las Vegas* (*The Hangover*, Todd Phillips, 2009, amb música de Christophe Beck), pel·lícules

La venganza de los caídos

d'acció (que cada vegada contenen amb guions més estranys i difícils de creure en tots els sentits) com *Transformers: La Venganza de los Caídos* (*Transformers: Revenge of the Fallen*, Michael Bay, 2009), amb melodies del jove Steve Jablonsky que ja s'havia encarregat de la primera part *Transformers* —Michael Bay, 2007— o *G.I. Joe* (*G.I. Joe: The Rise of Cobra*, Stephen Sommers, 2009, amb música ni més ni menys que d'Alan Silvestri), o la nova aventura de la totpoderosa Disney-Pixar, la lloada *Up: Una Aventura de Altura* (*Up*, Pete Docter i Bob Peterson, 2009), com ja és habitual amb música de Michael Giacchino.

Encara que també hem de destacar dos èxits monetaris una mica sorprenents i amb els quals ens quedem, encara que no sigui només per mèrits musicals: per una part, la nova bogeria de Sacha Baron Cohen anomenada *Brüno* (Larry Charles, 2009, amb música composta pel seu germà Erran Baron Cohen), i d'altra, el retorn al terror irreverent com és *Arrástrame al Infierno* (*Drag Me to Hell*, Sam Raimi, 2009, amb melodies de Christopher Young). Ves per on: després de tot, no tots els èxits de taquilla són dolents. ■